

powiatu gnieźnieńskiego

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnośz. do domu.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy od wiersza mm. (5 cm.) Ogł. petyt. lub tabel 12 gr.

№ 17.

GNIEZNO, dnia 11-go marca 1936 r.

Rok 85.

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 3 lutego 1936 (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 116) zawiera postanowienia, umożliwiające kontynuowanie ubezpieczenia na wypadek starości, niezdolności do pracy i śmierci przez osoby, które przed dniem 1 stycznia 1934 r. były ubezpieczone na zasadzie księgi IV ordynacji ubezpieczeniowej (wlepiali znaczki do kart kwitowych). Rozporządzenie to daje możliwość osobom tym dobrowolnego opłacania składek do ubezpieczenia inwalidzkiego bądź przez wklejanie do kart kwitowych znaczków Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu bądź przez uiszczanie składek gotówką w najbliższej Ubezpieczalni Społecznej. Zobowiązania z tytułu opłaconych w ten sposób składek obciążają Zakład Ubezpieczeń Społecznych — Fundusz Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników. W czasie do dnia 31. XII. 36 r. mogą być opłacone składki za okres 1. I. 1934 r. lub niezależnie od przelicytu za okres późniejszy ze wszelkimi skutkami opłacenia w terminie. Rozporządzenie to nie dotyczy pracowników rolnych i obowiązuje tylko na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego. Ew. wyjaśnień udziela Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w Poznaniu, ul. Mickiewicza 2, pokój 6.

W Wielkopolsce i na Pomorzu istnieje liczna grupa osób, która ubezpieczała się dobrowolnie w ubezpieczeniu inwalidzkim t. j. na podstawie znaczków wlepianych do kart kwitowych. Osoby te, o ile nie należą do grupy pracowników rolnych — utraciły poza tym od dnia 1-go stycznia 1934 r. możliwość dalszego dobrowolnego ubezpieczenia się, ponieważ z dniem tym przestały obowiązywać odpowiednie przepisy prawne, które były podstawą tego ubezpieczenia (ordynacja ubezpieczeniowa Rzeszy). Nie więc dziw nego, że dobrowolnie ubezpieczeni zagrożeni utratą nabytych uprawnień spowodu przerwania ciągłości ubezpieczenia i wskutek braku przepisów prawnych normujących ubezpieczenie dobrowolne, zaniepokojeni wytworzoną sytuacją, oczekiwali z niecierpliwością ukazania się nowych przepisów, normujących sprawę dobrowolnego ubezpieczenia w Wielkopolsce i na Pomorzu.

Pragnieniem tym czyni zadość Dziennik Ustaw Rzeczpl. Pol. przynosząc w numerze 13-tym rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 3. II. 1936 r. o kontynuowaniu ubezpieczenia przez osoby, które przed dniem 1. I. 1934 r. były ubezpieczone na zasadzie IV księgi ordynacji ubezpiecz.

Według tego rozporządzenia, osoby, które przed dniem 1. I. 1934 r. były dobrowolnie lub przymusowo ubezpieczone na podstawie ks. IV ordynacji ubezpieczeniowej (ubezpieczenie ze znaczków i kart kwitowych — wykonywane dawniej przez Ubezpieczalnię Krajową w Poznaniu) a obecnie nie podlegają ubezpieczeniu przymusowemu, — mogą dobrowolnie kontynuować swoje dawne ubezpieczenie. Kontynuowanie ubezpieczenia odbywa się bądź za pomocą naklejania znaczków Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu, bądź przez uiszczanie w gotówce odpowiedniej składki w najbliższej Ubezpieczalni Społecznej (dawniej Ka-

sie Chorych). Odpowiednie znaczki nabyć można w każdym urzędzie pocztowym. Karty kwitowe są wydawane i poświadczane bezpłatnie przez zarząd gminy lub zarząd miasta.

Kontynuowanie ubezpieczenia może odbywać się w dowolnej klasie zarobkowej przyczem składka tygodniowa wynosi:

w I-szej klasie zarobkowej	— 30 gr.
w II-giej „	— 45 gr.
w III-ciej „	— 60 gr.
w IV-tej „	— 75 gr.
w V-tej „	— 90 gr.

Składki za czas od 1. I. 1934 r. do dnia ukazania się rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej t. j. do dnia 24. II. 1936 r. mogą być opłacone w terminie do 31 grudnia 1936 r. ze wszelkimi skutkami opłacania w terminie. Jest to duże udogodnienie, gdyż zasadniczo składki dobrowolnie można opłacić zaledwie za 1 rok wstecz, rozporządzenie zaś zezwala aż do końca bieżącego roku opłacić składkę dobrowolną za okres przekraczający 2 lata wstecz i dochodzący w dniu 31. XII. 1936 r. do pełnych 3-ech lat wstecz.

W ten sposób pracownicy, którzy z jakiegokolwiek powodu przestali podlegać przymusowemu ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa na starość i na wypadek śmierci — mogą przez dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia bądź uzyskać okres, uprawniający do świadczeń (200 tygodni składowych) bądź podtrzymać swoje dawne ubezpieczenie i to nieznacznym kosztem gdyż dla utrzymania uprawnień w nocy wystarcza opłacenie 20 składek tygodniowych w ciągu każdego 2-ech lat.

Nadmienia się przy tem, że bezrobotni mogą podtrzymać swe uprawnienia emerytalne również przez regularne rejestrowanie się w Biurze Funduszu Pracy w tym przypadku opłacenie 20 składek w ciągu każdego 2-ech lat nie jest obowiązujące.

Wymienione rozporządzenie nie dotyczy pracowników rolnych, jak również pracowników umysłowych, gdyż pracownicy ci mogą dobrowolnie ubezpieczyć się na podstawie odrębnych przepisów prawnych.

Nowa taryfa towarowa P. K. P.

Z dniem 15 marca 1936 roku wchodzi w życie nowa taryfa towarowa PKP. Składa się ona z dwóch części: Część I B, która już została wydana, zawiera jak dotąd: postanowienia taryfowe, klasyfikację towarów, wykaz opłat dodatkowych i w odchyleniu od dotychczasowego układu — tabelę opłat zasadniczych, postanowienia reekspedycyjne i inne przepisy, zawarte w obecnie obowiązującej cz. II zeszytu 1 a taryfy towarowej.

W nowej tabeli opłat zasadniczych przy przesyłkach zwyczajnych ustanowione są dla drobnicy — jak dotychczas — trzy klasy taryfowe, oznaczone liczbami rzymskimi I, II i III, a dla przesyłek wagonowych — klasy oznaczone liczbami arabskimi 1 — 16 (dotychczas 1 — 17) oraz 3 klasy oznaczone literami A (na przewóz zboża i niektórych wyrobów młynar-

skich), B (na przewóz niektórych gatunków drewna i wyrobów z nich), C (na przewóz węgla, miatu węgłowego i koksu).

Dla przewozu drobiu i zwierząt żywych w przesyłkach drobnych i wagonowych ustanowiona jest klasa Z (w miejsce obecnej klasy 18).

Stawki taryfowe klas wagonowych zwyczajnych i pospiesznych stosowane przy obliczeniu przewoźnego za wagę dzielą się w nowej taryfie tylko na dwie rubryki mianowicie: „a” do obliczania przewoźnego najmniej za 5000 kg, oraz „b” — najmniej za 10000 kg. Dotychczasowa rubryka „c” została zniesiona.

Niemal wszystkie towary, taryfowane dotychczas przy przesyłkach wagonowych według klas od 1—17, zostały w nowej taryfie w związku z ograniczeniem ilości tych klas do 16 przesunięte o jedną klasę. Mimo to jednak opłaty zasadnicze za przesyłki wagonowe tych towarów przy obliczeniu przewoźnego najmniej za 5000 kg. i 10000 kg. będą według nowej taryfy w porównaniu z dotychczas obowiązującą wyższe do 15 procent.

Stawki taryfowe przy przewozie przesyłek drobnicowych zwyczajnych obniżone będą jedynie na dłuższych odległościach (powyżej 100 km.).

Przy przesyłkach wagonowych zwyczajnych drobiu i zwierząt żywych stawki zasadnicze klasy Z, obniżone zostaną o 30 procent do 40 procent. Obniżono również stawki klasy A o około 30%, klasy B o około 15% i klasy C o około 40%.

Dla przesyłek pospiesznych drobnych ustanowiona będzie klasa taryfowa, oznaczana literą P. i kl. I drobnicowa, a dla przesyłek pospiesznych wagonowych — trzy klasy P 1, P 2 i P 3 (ogład tylko P 1 i P 2) przy czym w obydwu wypadkach opłaty będą niższe od dotychczasowych zwłaszcza na dalszych odległościach.

Wyżej omówione zniżki dotyczą jedynie opłat klas zasadniczych, których nie należy utożsamiać z taryfami specjalnymi (wyjątkowymi), zawartymi w poszczególnych zeszytach części II taryfy, podanych niżej.

W nowej taryfie towarowej cz. I B przewidziane zostały nado znaczne zniżki w zakresie opłat dodatkowych. I tak obniżone zostaną opłaty za dodatkowe zlecenia nadawcy w większych wypadkach o 50%, opłaty za przetrzymanie wagonu (postojowe) o 20% do 33%, opłaty za przechowanie przesyłek (składowe) od 30% do 40%, opłaty za zaliczenia, zaliczki i wydatki w gotówiznie o 40%, opłaty za zawiadomienie odbiorcy o przybyciu przesyłki oraz nadawcy o jej odebraniu lub o wpłaceniu zaliczenia o 40 do 50%. Tak na przykład za zawiadomienie telefoniczne odbiorcy o przybyciu przesyłki lub nadawcy o wpłaceniu zaliczenia pobierać się będzie od jednej przesyłki lub jednego zaliczenia 15 gr., a od większej ilości przesyłek lub zaliczeń łącznie 30 gr. Nado obniżone zostały opłaty za korzystanie ze specjalnych urządzeń do polenia, mycia i sortowania drobiu, za wynajem opon, za przeładowanie przesyłki z jednego wagonu do drugiego i in.

Część II taryfy towarowej składać się będzie z 6 zeszytów, które zawierają będą:

- Zeszyt 1 — taryfy specjalne obowiązujące w obrocie wewnętrznym;
- Zeszyt 2 — taryfy specjalne obowiązujące w obrocie przez granice ładowe;
- Zeszyt 3 — taryfy specjalne obowiązujące w obrocie przez porty w Gdyni i Gdańsku;
- Zeszyt 4 — taryfy specjalne tranzytowe;
- Zeszyt 5 — taryfy specjalne przeładunkowe w komunikacji z portami śródlądowych dróg wodnych;
- Zeszyt 6 — taryfy wyjątkowe.

Exemplarze poszczególnych części i zeszytów można nabyć w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych.

Podatek od lokali

Władze skarbowe stwierdziły, że właściciele nieruchomości pomimo objaśnień w przypadku, gdy część lokalu jest zajęta na zakład handlowy lub przemysłowy, nie zaznaczają w składanych w Urzędach Skarbowych wykazach nieruchomości, ile izb zajętych jest na ten zakład i jaka część czynszu, lub wartości czynszowej przypada na tę część lokalu.

Dane te są niezbędne wobec ostatnich przepisów, które zwalniają od podatków małe lokale.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu poleciło Urzędowi Skarbowym usunąć powyższe braki w drodze przesłuchania właścicieli nieruchomości bądź też w drodze pisemnego wezwania ich do usunięcia wątpliwości. Rychle udzielenie odpowiednich wiadomości Urzędowi Skarbowym dla uniknięcia wypadków opodatkowania lokali wolnych od podatku i konieczności wnoszenia odwołań, leży zatem w interesie szerszego grona płatników.

Ponadto ze względu na to, że podnoszone przez płatników wątpliwości co należy uważać za izbę w rozumieniu przepisów podatkowych wyjaśnia się, że za „izbę” uważa się wszelkiego rodzaju pomieszczenie, jak pokoje mieszkalne, kuchnie, pokoje dla służby, sklepy, sale, pokoje biurowe itp. z wyjątkiem łazienek, spiżarni, werand, przedpokojów, korytarzy itp. pomieszczeń, które nawet po poczynieniu nawet odpowiednich przeróbek nie nadają się do zamieszkania, lub prowadzenia przedsiębiorstwa handlowego oraz wykonywania zawodu.

Scalony podatek przemysłowy od obrotu artykułami monopolowymi.

W Nr. 13 Dziennika Ustaw ukazało się rozporządzenie Min. Skarbu o pborze scalonego podatku przemysłowego od obrotu artykułami, objętymi Monopolem Tytoniowym, od obrotu wyrobami Państwowego Monopoli Spirytusowego, solą kuchenną (jadalną), bydłecią i przemysłową oraz losami loterii państwowej.

Do opłacania tego podatku obowiązane są przedsiębiorstwa państwowe: Polski Monopol Tytoniowy, Państwowy Monopol Spirytusowy, Polski Monopol solny i Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej.

Scalony podatek przemysłowy wynosi:

- a) 6,8% od całkowitej sumy prowizji (rabatu różnicy ceny towaru itp.), udzielanej przy sprzedaży artykułów, objętych Monopolem Tytoniowym, wyrobów Państwowego Monopoli Spirytusowego, soli kuchennej (jadalnej), bydłecią i przemysłową.
- b) 5% od całkowitej sumy prowizji, udzielanej przy sprzedaży losów loterii państwowej.

Scalony podatek przemysłowy obejmuje wszystkie fazy obrotów handlu wymienionymi artykułami w stanie nieprzerobionym.

Instytucje wyżej wymienione i obowiązane do opłacania omawianego podatku są uprawnione do potrącania scalonego podatku przemysłowego od całkowitej sumy prowizji (rabatu, różnicy ceny towaru itp.), udzielanej przy sprzedaży artykułów, określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Rozporządzenie omawiane weszło w życie z dniem ogłoszenia.

PRACE DRUKARSKIE

przyjmuje po tanich cenach

Drukarnia M. Cegielskiego
w WITKOWIE.

Za dział urzędowy odpowiedzialne Starostwo.

Administracja i drukarnia M. Cegielskiego w Witkowie